ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΜΑΓΟΙ, ΜΑΓΙΣΣΕΣ ΚΑΙ ΜΑΓΙΑ

Ἡ «ὑπόθεσις Ντραΐς - Ρόλλυ» ποὺ ἔχει ἀναστατώσει τὴν Ἀμερική. Ἕνα παλιὸ βιβλίο γιὰ τὶς μαγεῖες καὶ τοὺς μάγους. Πόσων εἰδῶν εἶνε ἡ μέλισσες. Ἡ περίφημη δίκη τοῦ ἀθθὰ Γκραντιέ. Τὰ μαρτύρια τῆς Μαργαρίτας Σίμονς. Τὸ τραγικὸ τέλος ἑνὸς γέητος, κλπ.

ΠΑΡΧΟΥΝ ἄνθρωποι, ποὺ πιστεύουν ἀκόμη στοὺς μάγους καὶ στὶς μαγεῖες ; Ἀπὸ τὶς Ἀμεριχανικὲς ἐφημερίδες μαθαίνοιμε ὅτι κάποιος Κλάρκ Ντραΐς σκότωσε μὲ τρεῖς σφαῖρες στὸ στῆθος τὸ γείτονά του Ἔντουαρντ Ρόλλυ, γιατὶ ἦταν μάγος ! Ὁ Ρόλλυ εἶχε κάνει μάγια στὴν κόρη τοῦ Ντράϊς, στὴν ξανθιὰ Ντόροθυ, ἡ ὁποία ἔσβησε σιγὰ - σιγὰ ἀπὸ μιὰ ἀνεξήγητη ἀρρώστεια.

Τὸ παράξενο αὐτὸ ἔγκλημα προκάλεσε μεγάλη ἐντύπωσι στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ σχολιάσθηκε εὐρύτατα ἀπὸ τὴν κοινὴ γνώμη. Ἕνας μάλιστα Εὐαγγελικὸς πάστωρ, ὁ αἰδεσιμώτατος Γοὺντρυ, μετέφρασε καὶ ἐξέδωσε ἕνα βιβλίο τοῦ XV αἰῶνος, τὸ περίφημο «Μάλλεους Μαλεφικάρουμ», ποὺ ἐξηγεῖ καὶ ἀπαριθμεῖ τὶς καλύτερες μεθόδους γιὰ τὴν ἀνακάλυψη κάθε μάγου, κάθε μάγισσας καὶ κάθε μαγείας. Αὐτὸ τὸ βιβλίο γράφτηκε ὕστερ' ἀπὸ τὴν περίφημη Βούλλα κατὰ τῆς μαγείας τοῦ Πάπα Ἰνοκεντίου VIII, στὸ 1484, μὲ τὴν ὁποία θέλησε νὰ δώσῃ ἕνα τέλος στὰ ἐγκλήματα τῶν μάγων καὶ τῶν μαγισσῶν, ποὺ εἶχαν τρομοκρατήσει τότε τὴ Γερμανία. Ὁ Πάπας ἀφώριζε καὶ καταρίσταν, παραδίνοντάς τους στὴν πυρά, ἐκείνους ποὺ ἔκαναν συμπόλια μὲ τὸ Διάβολο καὶ τοὺς δαιμόνους καὶ οἱ ὁποῖοι μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Σατανᾶ ἔκαναν μάγια στοὺς ἀνθρώπους, τὰ ζῶα καὶ τ' ἀγαθὰ τῆς γῆς.

Κι' ἀλήθεια, πρὶν ἀπὸ τὴν ἐμφάνισι αὐτοῦ τοῦ βιβλίου ποὺ ἀναφέραμε, ὁ ἱεροεξεταστὴς Κοιμάνο, τὸ 1485, ἔστειλε πάνω στὴν πυρὰ σαράντα μάγισσες, ἀφοῦ πρῶτα διέταξε νὰ τοὺς κάνουν ἕνα γενναῖο λουτρὸ στὸ ποτάμι, γιὰ νὰ καθαρίσουν τὸ σῶμα τους ἀπὸ τὰ διαβολικὰ σημεῖα ποὺ εἶχαν ζωγραφίσει, γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὶς φλόγες !

Τὸ «Μάλλεους Μαλεφικάρουμ», λοιπόν, χωρίζεται σὲ τρία μέρη, τὰ ὁποῖα διαπραγματεύονται τὰ ἑξῆς θέματα :

1ον) Πράγματα ποὺ ἀνήκουν στὴν μαγεία.

2ον) Τὰ ἀποτελέσματα τῆς μαγείας.

3ον) Ἡ ἐξουδετέρωσις τῆς μαγείας.

Ἐκεῖνοι ποὺ ἔγραψαν αὐτὸ τὸ βιβλίο, ἔχουν βάλει τὰ δυνατά τους στὸ τρίτο μέρος, ποὺ περιέχει τὴ λύσι τοῦ μεγάλου προβλήματος τῆς ἐξαφανίσεως τῶν μάγων καὶ τῶν μαγισσῶν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Κι' αὐτὸς ὁ παράξενος «Ποινικὸς Κῶδιξ» τῆς μαγείας περιλαμβάνει 35 ἄρθρα, τὰ ὁποῖα λένε καθαρὰ ὅτι ὅποιος κατηγορηθῆ ὡς μάγος, ἔστω καὶ χωρὶς ἀποδείξεις, συλλαμβάνεται καὶ καταδικάζεται νὰ καῆ ζωντανὸς πάνω στὴν πυρά. Ὅσο τώρα γιὰ τοὺς μάρτυρες ἢ γιὰ τοὺς ἐνάγοντες, δὲν κάνει καμμιὰ διάκρισι. Ἕνας σύζυγος μπορεῖ νὰ κατηγορήσῃ τὴ γυναῖκα του ὡς μάγισσα ἢ ἕνας γυιὸς μπορεῖ νὰ καταγγείλῃ τὸν πατέρα του ὡς μάγο. Καὶ ὁ δικηγόρος τοῦ κατηγορουμένου ; Ὁ συνήγορος ἑνὸς μάγου, ἂν δείξῃ ὑπερβολικὸ ζῆλο κατὰ τὴν ὑπεράσπισι τοῦ πελάτη του, θεωρεῖται καὶ αὐτὸς ὡς ὕποπτος καὶ κάθεται κ' αὐτὸς στὸ ἑδώλιο τοῦ κατηγορουμένου !...

Στὸ δέκατο τρίτο ἄρθρο βλέπει κανεὶς τί πρέπει νὰ σημειώνῃ μὲ μεγάλη προσοχὴ ὁ δικαστής, τὴν ὥρα ποὺ βασανίζεται ἀπὸ τὸ δήμιο ὁ μάγος ἢ ἡ μάγισσα. «Ἡ μάγισσες ἰδίως, ἀναφέρει τὸ ἄρθρο, ἔχουν πουλήσει τὴν ψυχή τους καὶ τὸ σῶμα τους στὸ Διάβολο καὶ δὲν ἀνοίγουν τὸ στόμα τους, γιατὶ ὁ Σατανᾶς τὶς ἔχει κάνει ἀναίσθητες στοὺς πόνους».

Τὸ ἑπόμενο ἄρθρο ἀσχολεῖται μὲ τὰ μαρτύρια τῶν κατηγορουμένων καὶ μὲ τὸν τρόπο ποὺ πρέπει νὰ γίνωνται : «Γιὰ νὰ πετύχετε ἀπὸ τὸν κατηγορούμενο μιὰ πλήρη ὁμολογία, μπορεῖτε νὰ τοῦ ὑποσχεθῆτε ὅτι θὰ τὸν ἀφήσετε ἐλεύθερο. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ κρατήσετε τὴν ὑπόσχεσί σας. Ἂν ὡστόσο δὲν ὁμολογήσει τίποτα τὴν πρώτη μέρα, μπορεῖτε νὰ ἐξακολουθήσετε τὰ βασανιστήρια καὶ τὴ δεύτερη, καθὼς καὶ τὴν τρίτη μέρα, ἀρχίζοντας νὰ σπᾶτε πρῶτα τὰ κόκκαλα τῶν ποδιῶν κι' ὕστερα τῶν χεριῶν του».

Τέλος, ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ περίεργα ἄρθρα, εἶνε τὸ δέκατο πέμπτο. Σ' αὐτὸ βλέπει κανεὶς ἀπὸ ποιὰ «σημάδια» μπορεῖ νὰ καταλάβῃ ἕνα μάγο ἢ μιὰ μάγισσα. Ἂν, παραδείγματος χάριν, ἡ κατηγορουμένη, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀνακρίσεως, δὲν μπορεῖ νὰ κλάψῃ, αὐτὸ εἶνε μιὰ ὁλοφάνερη ἀπόδειξις ὅτι εἶνε μάγισσα !...

Ἡ παράδοσις τώρα παρουσιάζει τὴ μάγισσα ὡς μιὰ ἀπαισία γρηά, μὲ ζαρωμένο κι' ἀποκρουστικὸ πρόσωπο, μ' ἕνα ἀλλοίθωρο μάτι, μ' ἕνα μυτερὸ δόντι, μὲ κουρέλια, μ' ἕνα ραβδὶ στὸ χέρι καὶ μὲ μιὰ μαύρη γάτα κοντά της. Μὰ σὲ πολλὰ μέρη, χώριζαν τὶς μάγισσες σὲ τρεῖς κατηγορίες. Στὶς μαῦρες, στὶς γκρίζες καὶ στὶς λευκές. Ἡ πρῶτες ἦσαν πανίσχυρες στὸ κακὸ καὶ ἀνίσχυρες στὸ καλό. Ἡ γκρίζες μποροῦσαν νὰ κάνουν κακὸ καὶ καλὸ μαζύ. Ἡ λευκὲς τέλος μποροῦσαν νὰ ξαναγυρίσουν στὸν ἴσιο δρόμο καὶ νὰ κάνουν τὸ καλὸ ἀντὶ γιὰ τὸ κακό.

Κάθε μάγισσα ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ τηγαίνῃ σιὰ περίφημα «Σάββατα», στὶς συγκεντρώσεις δηλαδὴ ὅλων τῶν μαγισσῶν τῆς περιοχῆς, ὅπου ἀνέφερε στὸ Διάβολο τὰ ἐγκλήματα ποὺ εἶχε κάνει κ' ἔπαιρνε ὁδηγίες ἀπ' αὐτὸν γιὰ τὰ κατοπινά.

Τέτοιες λοιπὸν δίκες μάγων καὶ μαγισσῶν ἦσαν συνηθέστατες στὰ παλιὰ χρόνια. Μιὰ δὲ ἀπὸ τὶς πιὸ περίφημες, ἦταν ἡ δίκη τοῦ Ἀββᾶ Γκραντιέ, ὁ ὁποῖος εἶχε κατηγορηθῆ ἀπὸ τὶς μοναχὲς τοῦ Τάγματος τῶν Οὐρσολίνων τοῦ Λουντὲν (Δυτικὴ Γαλλία) ὅτι εἶχε ἀναθεματίσει τὸ μοναστῆρι τους μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Σατανᾶ, γιὰ νὰ τὶς ἐξολοθρεύῃ. Στὴν ἀρχὴ λοιπὸν λίγο ἔλειψε νὰ λιθοβολιθῆ ἀπὸ τὶς ἐξαγριωμένες μοναχὲς καὶ σώθηκε χάρις στὴν ἐπέμβασι τοῦ ἐξαδέλφου τῆς Ἡγουμένης, κάποιου Ντὲ Λωμπορντεμόν, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι στὸν καρδινάλιο Ρισελιὲ καὶ ζήτησε νὰ γίνῃ κανονικὴ δίκη.

Σ' αὐτὴ λοιπὸν τὴ δίκη ἡ μοναχὲς τοῦ Λουντὲν παρουσίασαν διὸ «ἐπίσημα σιμπόλαια» τοῦ Ἀββᾶ Γκραντιὲ μὲ τὸ Διάβολο. Τὸ ἕνα ἀπὸ αὐτὰ εἶχε τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Γκραντιὲ καὶ τὸ ἄλλο τὶς ὑπογραφὲς δύο δαιμόνων, τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Σατανᾶ. Τὰ γράμματα τῶν συμπολαίων φωσφόριζαν, σὰν νὰ ἦσαν γραμμένα μὲ φωτιά, κ' αὐτὸ ἦταν μιὰ φανερὴ ἔνδειξις τῆς αὐθεντικότητος τῶν συμπολαίων. Ὁ Ἀββᾶς Γκραντιέ, λοιπόν, ἀφοῦ βασανίστηκε μὲ τὸν πιὸ φρικτὸ τρόπο, καταδικάστηκε σὲ θάνατο καὶ κάηκε ζωντανὸς στὴν πυρά, τὸν Αὔγουστο τοῦ 1634.

Τέτοιες διώξεις μάγων καὶ μαγισσῶν τὶς βλέπει κανεὶς σ' ὅλες τὶς ἐποχὲς καὶ σ' ὅλες τὶς χῶρες. Στὴν Ἀγγλία, τὴν ἐποχὴ τῆς βασιλείας τῆς Ἐλισάβετ, ἔγιναν ἀναρίθμητες δίκες μαγείας. Ἡ πιὸ ἀξιοσημείωτη ἀπ' ὅλες εἶνε ἡ δίκη τῆς Μαργαρίτας Σίμονς, ποὺ καθόταν στὸ Μπρένκλυ τῆς κομητείας τοῦ Κέντ. Τὰ γεγονότα αὐτὰ συνέβησαν τὸ 1581. Ὁ Τζὼν Φάρραλ, ὁ σκευοφύλακας τῆς ἐκκλησίας τοῦ Μπρένκλυ, κατέθεσε τὴν ἡμέρα τῆς δίκης ὅτι ὁ γυιός του, περνῶντας μπροστὰ ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς Σίμονς, ὑπέστη τὴν ἐπίθεσι τοῦ σκύλου της καὶ ἀναγκάσθηκε νὰ καταφύγῃ πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα κι' ὅτι ἡ Μαργαρίτα Σίμονς τὸν καταράστηκε ἐκείνη τὴ στιγμή. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς κατάρας ἦταν ν' ἀρρωστήσῃ μιὰ ἑβδομάδα ὁ γιυὸς τοῦ Φάρραλ ! Ἡ Μαργαρίτα λοιπὸν θεωρήθηκε ὡς μάγισσα καὶ καταδικάστηκε νὰ βασανισθῆ μὲ τὸν πιὸ σκληρὸ τρόπο. Ἂν τώρα δὲν κάηκε πάνω στὴν πυρά, αὐτὸ συνέβη γιατὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐνόρκους δὲν τὴν θεώρησε ὡς ἔνοχη.

Μάγισσα τοῦ Μεσαίωνος

Τέτοιες δίκες ἔγιναν πολλὲς καὶ στὴν Ἀμερική, κι' ἡ πιὸ περίφημη ἀπὸ ὅλες εἶνε ἡ δίκη ἑνὸς Ἰρλανδοῦ, κάποιου Γκλόβερ, ὁ ὁποῖος κατηγορήθηκε ὅτι εἶχε κάνει μάγια στὰ κορίτσια ἑνὸς γείτονά του, κάποιου Γκόλντουϊν. Ὁ δόκτωρ Μάτνερ, λοιπόν, διαπίστωσε ὅτι ὁ Γκόλντουϊν εἶχε δίκηο, γιατὶ ἡ κόρες του, τρεῖς τὸν ἀριθμό, εἶχαν ξετρελλαθῆ μὲ τὸν Γκλόβερ κ' εἶχαν ξεχάσει στὴν ἀγκαλιά του «τὶς συμβουλὲς τοῦ πατέρα τους»....

Ὁ Γκλόβερ, λοιπόν, ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι ἦταν ἕνας τρομερὸς γόης, καταδικάστηκε τὸ 1688 σὲ θάνατο καὶ διεμελίσθη ἀπὸ τέσσερα ἄλογα στὴν κεντρικὴ πλατεῖα τοῦ Νιοῦ Ἔνγκλαντ.

Κι' ὅπως βλέπουμε ἀπὸ τὴν «ὑπόθεσι Ντραΐς—Ρόλλυ», ποὺ ἔχει ἀναστατώσει σήμερα τὴν Ἀμερική, οἱ «Γιάγκηδες» ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ πιστεύουν στοὺς μάγους, στὶς μάγισσες καὶ στὰ μάγια...

Ε. ΜΠΡΑΤΣΟΥΤΤΟ

ΣΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΧΑΡΩΠΟ ΥΦΟΣ

—Καὶ τώρα, κύριέ μου, πάρτε χαρωπὸ ὕφος. Σκεφθῆτε, ἂς ποῦμε, τὴν ἐκλεκτὴ τῶν ὀνείρων σας !....

—Δὲν ἔχω ἐκλεκτή... Εἶμαι παντρεμένος !...

—Ἄ, ἔτσι ;... Περίφημα.... Σκεφθῆτε λοιπὸν ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγου πήρατε τὸ....διαζύγιό σας !...